

In plaats van het oorspronkelijk vermelde Pianoconcert van Prokofjev zal
vanavond zijn Eerste Violconcert worden uitgevoerd.

Hiervoor onze excuses.

Leningrad Philharmonisch Orkest
dirigent: Mariss Jansons
Ilya Grubert, viool

Programma 6 juni

**Michail Ivanovitsj Glinka (1804-1857) : Ouverture 'Roeslan en
Loedmila'
(1837 - '42)**

**Sergej Prokofjev (1891-1953) : Eerste violconcert in
D, opus 19
(1916/1917)**

pauze

**Pjotr Iljitsj Tsjaikovski (1840-1893): Symfonie nr. 4 in f,
opus 36
(1876 - '78)**

Dit concert werd mede mogelijk gemaakt door

Mikhail Ivanovich Glinka
Overture *Ruslan & Lyudmila*

Glinka was the first Russian composer to gain international recognition, and is considered as the father of the 19th-century nationalist composers. The influence of his opera ***Ruslan & Lyudmila***, written between 1837 and 1842, extended as far as Stravinsky and Prokofiev.

Pushkin's romantic fairy-tale tells the story of Princess Lyudmila, who is kidnapped on her wedding night by the dwarf Chernomor. Her husband Ruslan manages to rescue her after a variety of amazing adventures.

The originality and importance of ***Ruslan & Lyudmila*** is based not only on the many folk melodies, but on the many exotic elements which would later reappear in the work of Mussorgsky, Tchaikovsky etc.

Sergei Prokofiev
Violin Concerto No. 1 in D, opus 19
(1916 – 17)

Together with the First 'classical' Symphony, Prokofiev's First Violin Concerto forms an exception among his early works.

The choice of tempi in the three sections (slow – quick – slow instead of the more usual quick – slow – quick), the way in which the solo parts do not confront the orchestra, rising more as a dominant voice from it, and the lack of cadences are characteristic features. Even the Scherzo is more like a light-hearted finale, far removed from the bitingly sarcastic tone usually adopted by the composer in such sections. The middle part is demanding for the violinist, but this concerto does not focus on virtuosity. Beauty of tone and melody are more important, certainly in the slower sections.

Pyotr Illich Tchaikovsky
Symphony No. 4

Tchaikovsky's music is not necessarily less Russian than that of his contemporaries Balakirev, Mussorgsky or Rimsky-Korsakov, but it is orientated more explicitly towards Western-European music. Tchaikovsky also assimilated folk elements into his work – the finale of the Fourth Symphony quotes a Russian folk song – and the heroic-tragic struggle in the last three symphonies is generally regarded as 'typically Russian'.

Tchaikovsky's preoccupation with fate and the intensity of the Fourth Symphony were a logical result of his ill-fated attempt to live with a woman. Plagued by guilt about his homosexuality, he married in 1877, but almost immediately suffered a nervous breakdown, attempted suicide and fled to Switzerland and Italy, where he completed his Fourth Symphony in 1878.

LENINGRAD PHILHARMONISCH ORKEST

Het is inmiddels alweer twee jaar geleden dat het Leningrad Philharmonisch Orkest met overweldigend succes in Nederland optrad. Dit orkest, dat zonder twijfel tot de vijf beste orkesten ter wereld gerekend mag worden met de Berliner en Wiener Philharmoniker, de Staatskapelle Dresden en uiteraard het Koninklijk Concertgebouw-orkest, zal wederom concerten onder leiding van de vermaarde dirigent Mariss Jansons.

Het Leningrad Philharmonisch Orkest werd in 1882 opgericht om concerten aan het hof van de Tsaar te verzorgen. In de twintigste eeuw heeft het onder de leiding gestaan van dirigenten/componisten Glazoenov, Rachmaninov, Koussevitzky, Weingartner, Knappertsbusch, Monteux, Talich en Mitropoulos. Andere fameuze dirigenten zijn Gennady Rozhdjestvensky, met wie het Leningrad Philharmonisch Orkest in 1960 in Amsterdam debuteerde, en Jevgeny Mravinsky.

MARISS JANSONS

Mariss Jansons (1943) werd in Riga geboren als zoon van Arvid Jansons, die in 1952 als tweede dirigent van het Leningrad Philharmonisch Orkest aantrad.

Jansons heeft korte tijd van zijn vader les gehad, en later gestudeerd bij Nikolai Rabinovitsj.

In 1971 zou hij het Herbert von Karajan-Concours winnen, waarop hij in Salzburg enige tijd als assistent van Von Karajan fungeerde.

De chef-dirigent Mravinsky, bij wie Jansons vanaf 1971 bij het Leningrad Philharmonisch orkest assisteerde, werd echter na diens overlijden niet opgevolgd door Jansons, maar door Temirkanov. Jansons gaf de voorkeur aan het behouden van zijn chefdirigentschap van het Philharmonisch Orkest van Oslo, dat in belangrijke mate beroemd is geworden dankzij de inspanningen van Jansons.

In 1984 werd Jansons benoemd tot tweede dirigent van het Leningrad Philharmonisch Orkest, waarmee hij na 32 jaar zijn vader opvolgde.

In Nederland debuteerde het Leningrad Philharmonisch orkest in 1960, o.l.v. Gennadi Rozhdjestvenski. Mariss Jansons dirigeerde in Nederland verder het Rotterdams Philharmonisch Orkest en in 1988 het Koninklijk Concertgebouw-orkest.

ILYA GRUBERT

Ilya Grubert werd in 1954 in Riga geboren. De eerste negen jaar van zijn muzikale opleiding bracht hij door aan de E. Darzin Muziekschool. Op veertienjarige leeftijd maakte hij zijn publieke debuut. Zijn uitzonderlijke talent werd als spoedig opgemerkt door de befaamde muziekpedagoog Joeri Jankelevitsj die hem achtereenvolgens les gaf aan de Centrale school en het Conservatorium van Moskou. Na de dood van Jankelevitsj studeerde Grubert bij de violist Leonid Kogan, onder wiens leiding hij in 1980 afstudeerde. In 1975 won Grubert de tweede prijs en de zilveren medaille op het Internationale Jan Sibelius concours te Helsinki en in hetzelfde jaar behaalde hij groot succes op het Sovjetunie Viool Concours. Twee jaar later won hij de Grote Prijs op het Internationale Paganini Concours in Genua.

Zijn grootste succes behaalde hij in 1978 tijdens het Internationale Tsjajkovski Concours in Moskou, alwaar de toen 24-jarige violist beloond werd met de Eerste prijs en de Gouden Medaille.

Sindsdien speelde hij met alle grote Russische orkesten zoals het Leningrad Philharmonisch en het Moskou Philharmonisch onder dirigenten als Gennady Rodzjestvenski, Dmitri Kitajenko, Maxim Sjostakovitsj en anderen. Hij maakte veelvuldige tournees in Italië, Nederland, Japan, Finland, Oostenrijk, West-Duitsland en alle Oostblok-landen.